

VIŠI PRIVREDNI SUD SR HRVATSKE

Prvostepena presuda br.IV-P-2720/70
od 21.X 1971.

Vijeće: Gabro Badovinac, prof.dr Branko Jakaša, dr Lucijan Kos

Tarife za lučke usluge - Ove tarife su za korisnika obvezne ako su na uobičajeni način objavljene - Ne moraju biti objavljene u službenom glasniku općine ako općinski statut ne propisuje da se na taj način objavljuju - Smatra se da su na uobičajeni način objavljene ako su ih zainteresirani mogli lako saznati

Tužitelj je komunalno poduzeće koje je ujedno i korisnik luke, a tuženik je brodar. Među strankama se vodi spor o plaćanju lučke naknade. Spor se vodi o tome da li su tarife za lučke usluge koje je objavio tužitelj obavezne za tuženika.

Prvostepeni sud je udovoljio tužbenom zahtjevu iz slijedećih razloga:

Sporno je među strankama da li je tužitelj kao komunalno poduzeće ovlašteno da tuženom zaračunava tarifu obračunatu kao u tužbi, a koja tarifa nije bila na propisan način objavljena u Glasniku Općine Split.

Tužitelj u toku spora tvrdi da je tuženom zaračunavao lučke usluge na temelju tarife koju mu je odobrio Savez za komunalne poslove Skupštine općine Hvar, a koja je tarifa stupila na snagu 15.VII 1969.g. i odobrena je od strane savjeta posebnim zaključkom br. ol-a-1449/1 od 7.VII 1969.g. Priznaje da odnosna tarifa, odnosno zaključak nije bio objavljen u Službenom glasniku Općine Split, no smatra da za stupanje na snagu odnosne tarife a u skladu s odredbama Statuta Općine Hvar nije potrebno objavljivanje odnosne tarife u Službenom glasniku.

Tuženi nasuprot smatra da nije dužan platiti utužene iznose za učinjene usluge obračunate po novoj tarifi, jer da tarifa stupa na snagu tek nakon objave tarife u Službenom glasniku.

Rješavajući sporno pitanje, a u skladu s odredbama Osnovnog zakona o iskorištavanju luka i pristaništa (Sl.list SFRJ, br.2/68), sud je presudio kao u dispozitivu, smatrajući da je tarifa tužiteljeva donesena na pravilan način i u skladu odredaba čl.9. Osnovnog zakona o iskorištavanju luka. Naime tužitelj, kao radna organizacija koja vrši iskorištavanje luke i javnog saobraćaja, samostalno uključuje u okviru pos-

tojećih propisa tarifu za vršenje svojih usluga i iznos svojih naknada. U smislu odredaba čl.112. Statuta Skupštine općine Hvar radne organizacije komunalnih službi (a to je upravo tužitelj), ostvaruju sredstva od usluga građanima i pravnim osobama na osnovi tarifa odobrenih od Savjeta za komunalne poslove Općinske skupštine. Kako je odnosna tarifa odobrena zaključkom Savjeta za komunalne poslove Skupštine općine Hvar, to je odnosna tarifa donesena na pravilan i propisan način, te je prema tome obaveza i za tuženoga.

U smislu odredaba čl.9, st.2 Osnovnog zakona o iskorištavanju luka tarifa da bi bila obavezna mora biti objavljena na uobičajen način. Po nalazu suda objavljivanje tarife na uobičajen način nije samo njeno objavljivanje u Službenom glasniku Općine Split, kako to smatra tuženi, nego i na druge uobičajene načine javne objave kao što je izvješavanje u Lučkoj kapetaniji, pa i na drugim mjestima, te na općinskoj tabli. U toku spora tužitelj je dokazao da je cirkularnim pismom obavijestio sve interesente o izmjeni tarife, a osim toga da ju je i javno izvjesio ne samo u pristaništu na Hvaru, nego i na nekim brodovima prijevoznicima. Osim toga iz priloženih računa vidi se da je i ostalim korisnicima njegovih usluga tužitelj zaračunavao tarife za učinjene usluge po cijenama nove tarife, koje su ostali korisnici bez dogovora plaćali.

Iz izloženoga slijedi da je tužitelj zaista svoju tarifu objavio na prikladan način da može biti poznata i tuženom, dakle na uobičajen način, te stupanje na snagu tarife po nalazu suda ne može biti uvjetovano jedino objavljivanjem u Službenom glasniku Općine Split. Naime, ni u Statutu Općine Hvar, a niti u drugom kojem propisu ne postoji obaveza za valjanost pravnih akata skupština općine i njihovih organa objavljivanjem u službenom glasniku bilo same te općine, ili u službenom glasniku neke druge općine. Jedino kad bi bilo propisano posebnim propisom da se određeni akt pa tako i tarife moraju objaviti u određenom službenom glasniku, tada bi se samo takova objava mogla smatrati objavom na uobičajeni način u smislu odredaba čl.9, st.2 Osnovnog zakona o lukama i pristaništima. Međutim, kako takav propis ne postoji, objavljivanje je izvršeno na uobičajen način uvijek ako je objava učinjena tako da je interesentu pristupna.

G.B.